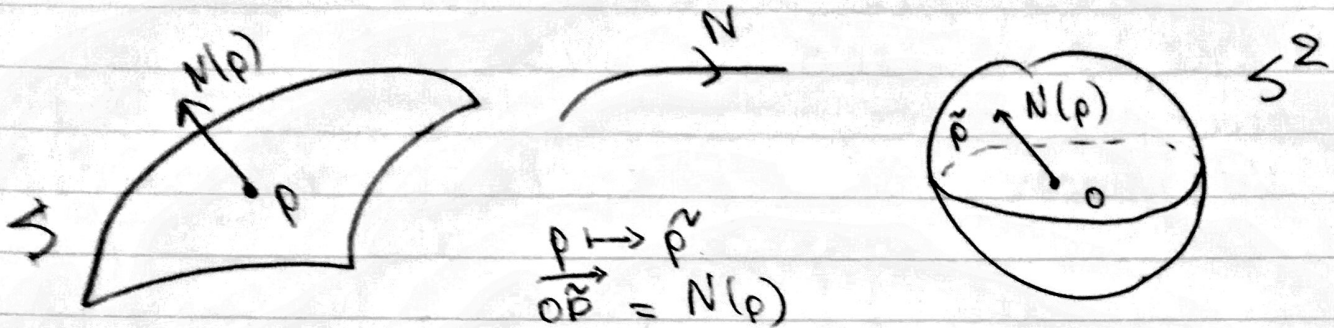

04/12/2017

Μαθημα 16^ο

Αναγωγή Gauss.

Αναγωγή Weingarten

$$L_p = -dN_p : T_p S \rightarrow T_p S$$

Αυτοπροσδιοριστικός ενδομορφισμός του $T_p S$

Δεύτερη θεμελιώδη μορφή

$$\Pi_p : T_p S \rightarrow \mathbb{R}$$

$$\Pi_p(w) = \langle L_p w, w \rangle_p, \quad w \in T_p S$$

Θεμελιώδη μορφή 2ου τάξης : $e, f, g : U \subset \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$

$$e = \langle L X_u, X_u \rangle = \langle N, X_{uu} \rangle$$

$$f = \langle L X_u, X_v \rangle = \langle L X_u, X_u \rangle = \langle N, X_{uv} \rangle$$

$$g = \langle L X_v, X_v \rangle = \langle N, X_{vv} \rangle$$

$$w = a X_u + b X_v \Rightarrow \Pi(w) = e a^2 + 2 f a b + g b^2$$

Καθέτη καμπύρα

Ορισμός : Έστω S προσανατολισμένη επιφάνεια, $p \in S$

$w \in T_p S \setminus \{0\}$. Καθάρη κάθετη καμπύρα

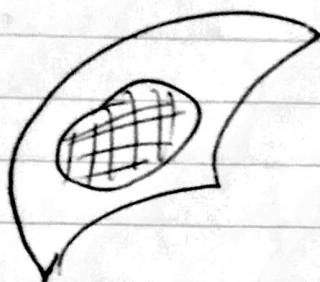
του S στο επίπεδο για την εφαπτομένη διεύθυνση w

του αριθμού
$$\kappa_n(w) = \frac{\Pi_p(w)}{I_p(w)}$$

$$w = aX_u + bX_v \neq (0,0)$$

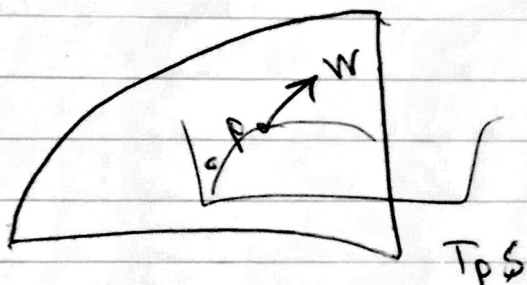
$$K_n(w) = \frac{ea^2 + 2Fab + gb^2}{Ea^2 + 2Fab + Gb^2}$$

Είδη για τις εφαναζόμενες των παρακων καμπύλων
 έχω :

$$\begin{aligned} \lambda(u, v = \infty) \\ \lambda(u = \infty, v) \end{aligned}$$

$$\begin{cases} K_n(X_u) = \frac{e}{E} \\ K_n(X_v) = \frac{g}{G} \end{cases}$$

$$\begin{aligned} \eta \neq 0, K_n(\eta w) &= \frac{\Pi_p(\eta w)}{I_p(\eta w)} = \\ &= \frac{\eta^2 \Pi_p(w)}{\eta^2 I_p(w)} \Rightarrow \boxed{K_n(\eta w) = K_n(w)} \end{aligned}$$

$w \in T_p S, \|w\|$

φωτισμένη Εφαρμογή της $K_n(w)$

Θεωρούμε καμπύλη: $c: (-\varepsilon, \varepsilon) \rightarrow S$

με παραμετρικό το πρώτο τμήμα ώστε

$$c(0) = p, \dot{c}(0) = w$$

$$K_n(w) = \frac{\Pi_p(w)}{I_p(w)} = \frac{\langle L_p w, w \rangle_p}{\langle w, w \rangle_p} = - \langle dN_p(w), w \rangle =$$

$$= - \langle (N \circ c)'(0), \dot{c}(0) \rangle$$

$$0 = \langle N \circ c(s), \dot{c}(s) \rangle' = \langle (N \circ c)'(s), \dot{c}(s) \rangle + \langle N \circ c(s), \ddot{c}(s) \rangle$$

$$\underline{s=0} : - \langle (N \circ c)'(0), \dot{c}(0) \rangle = \langle N \circ c(0), \ddot{c}(0) \rangle$$

$$k_n(w) = \langle N(p), \ddot{c}(t) \rangle$$

Εάν η καμπύλη c έχει καμπυλότητα $\kappa > 0$

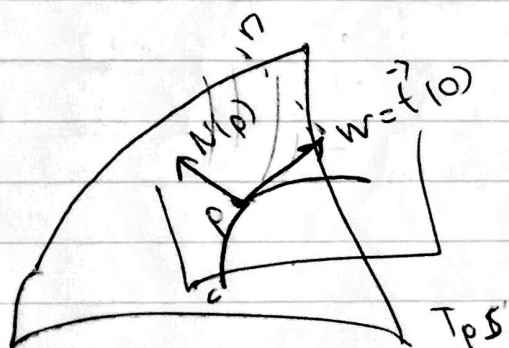
$$\ddot{c}(t) = \ddot{t}(t) = \kappa(t) \cdot \vec{n}(t)$$

$$k_n(w) = \kappa(t) \cdot \langle N(p), \vec{n}(t) \rangle$$

$$k_n(w) = \kappa(t) \cdot \cos \theta, \quad \theta = \angle (N(p), \vec{n}(t))$$

Επιλέξω ως καμπύλη c την εφάνεια της S με το επίπεδο Π να διέρχεται από το σημείο p και είναι παράλληλο προς τα διανύσματα $w, N(p)$
 τότε $\vec{n}(t) = \pm N(p)$.

Συμπέρασμα: $k_n(w) = \pm \kappa(t)$

Κρίσιες Καμπυλότητες

Ορισμός: Έστω $p \in S$. Οι αριθμοί $k_1(p) = \max_{w \in T_p S, \|w\|=1} \{ k_n(w) \}$

$$k_2(p) = \min_{w \in T_p S, \|w\|=1} \{ k_n(w) \}$$

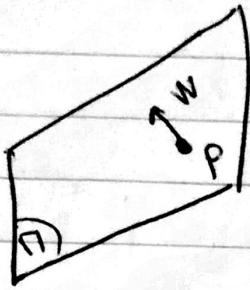
ονομάζονται κρίσιες καμπυλότητες της επιφάνειας ως προς σημείο p

Παρατήρηση 1: Ισχύει $k_1(p) \geq k_2(p)$

Παρατήρηση 2: $w = aX_u + bX_v, \|w\|=1$

$$k_n(w) = \frac{II_p(w)}{I_p(w)} = ea^2 + 2fab + gb^2$$

① Επιπέδα

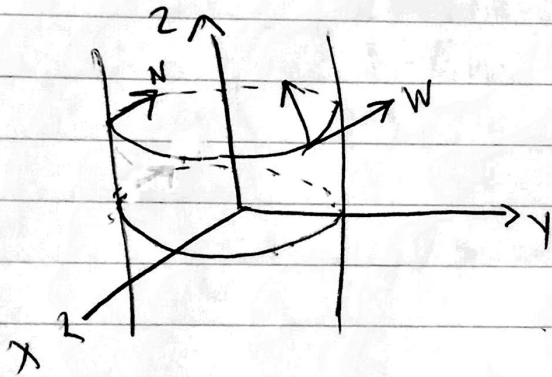

$$h_p = 0, \quad \Pi_p = 0$$

$$k_n(w) = \frac{\Pi_p(w)}{I_p(w)} = 0 \quad \forall w \in T_p(\Pi)$$

$$\Rightarrow k_1(p) = 0 = k_2(p)$$

② Κύβλος

$$C_r = x^2 + y^2 = r^2$$

$$p = (x, y, z) \in C_r$$

$$w = (w_1, w_2, w_3) \in T_p C_r$$

$$\Pi_p(w) = \frac{1}{r} (w_1^2 + w_2^2) =$$

$$= \frac{1}{r} \{ \|w\|^2 - w_3^2 \}$$

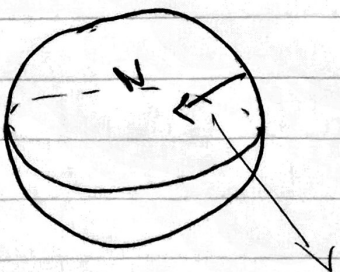
$$T_p C_r = \{ w = (w_1, w_2, w_3) \mid xw_1 + yw_2 = 0 \}$$

$$k_1(p) = \max \{ k_n(w) \mid w \in T_p C_r, \|w\| = 1 \} =$$

$$= \max \{ \frac{1}{r} (1 - w_3^2) \mid -1 \leq w_3 \leq 1 \} = \frac{1}{r}$$

$$k_2(p) = \min \{ \dots \} = \min \{ \frac{1}{r} (1 - w_3^2) \mid -1 \leq w_3 \leq 1 \} = 0$$

③ Σφαίρα S^2_R

$$\Pi_p = \frac{1}{R} I_p, \quad k_n(w) = \frac{\Pi_p(w)}{I_p(w)} = \frac{1}{R}$$

$$\Rightarrow k_1(p) = \frac{1}{R} = k_2(p) \quad \text{σταθεροί σταθεροί}$$

από $\max = \min$.

εγωστατικό κέντρο.

Οι κύριες καμπυλότητες μιας επιφάνειας S είναι
 οι συναρτήσεις $k_1 : S \rightarrow \mathbb{R}, p \mapsto k_1(p)$
 $k_2 : S \rightarrow \mathbb{R}, p \mapsto k_2(p)$

Θεώρημα

Έστω $A: V \rightarrow V$ αυτοπροσδιορισμένος γραμμ. μετασχηματισμός V είναι 2-διάστατος διανυσματικός χώρος
 εφοδιασμένος με εσωτερικό γινόμενο.

Τότε υπάρχει ορθοκανονική βάση $\{e_1, e_2\}$ του V
 ώστε $Ae_1 = \lambda_1 e_1, Ae_2 = \lambda_2 e_2$

$$\left(\begin{array}{l} \lambda_1 = \max_{\|w\|=1} \langle Aw, w \rangle \\ \lambda_2 = \min_{\|w\|=1} \langle Aw, w \rangle \end{array} \right)$$

$$\|w\|=1, k_1(w) = \lambda_1(w) = \langle L_p w, w \rangle$$

Θεώρημα

Οι κύριες καμπυλότητες $k_1(p) \geq k_2(p)$ μιας επιφάνειας
 S στο τυχαίο σημείο της p είναι ακριβώς οι
 ιδιότητες της αντίστοιχης W_p γαντών.

Επιπλέον υπάρχει ορθοκανονική βάση $\{e_1(p), e_2(p)\}$ του $T_p S$

$$\text{ώστε } L_p(e_1(p)) = k_1(p) e_1(p)$$

$$L_p(e_2(p)) = k_2(p) e_2(p)$$

Ποσοφία Τα διανύσματα $e_1(p), e_2(p)$ καθορίζουν
 κύρια διεύθυνση.

$$L_p : T_p S \rightarrow T_p S$$

Οι αναλλοίωτες του γραμμ. αυτοπροσδιορισμού $L_p: T_p S \rightarrow T_p S$
 είναι η $\det L_p$ και το $\text{trace } L_p$

$$\begin{pmatrix} k_1(p) & 0 \\ 0 & k_2(p) \end{pmatrix}$$

$$\det L_p = \det \begin{pmatrix} k_1(p) & 0 \\ 0 & k_2(p) \end{pmatrix} = k_1(p) \cdot k_2(p)$$

$$\text{trace } L_p = \text{tr} \begin{pmatrix} k_1(p) & 0 \\ 0 & k_2(p) \end{pmatrix} = k_1(p) + k_2(p)$$

Kapitel 10: Gauß und Hesse Matrizen

Definition Sei S konvexe Teilmenge

n Hesse Matrizen - Gauß sind n Eigenwerte

$$k: S \rightarrow \mathbb{R}, \quad k(p) = \det L_p = k_1(p) k_2(p)$$

H ist die Hesse Matrix sind n Eigenwerte $H: S \rightarrow \mathbb{R}$

$$H(p) = \frac{1}{2} \text{trace } L_p = \frac{1}{2} (k_1(p) + k_2(p))$$

$$\chi_{L_p}(t) = \begin{vmatrix} k_1(p) & 0 \\ 0 & k_2(p) - t \end{vmatrix} = t^2 - (k_1(p) + k_2(p))t + k_1(p)k_2(p) \Rightarrow$$

$$\chi_{L_p}(t) = t^2 - 2H(p)t + k(p)$$

0 , die Nullstellen sind: $\Delta \geq 0 \Rightarrow H^2(p) \geq k(p)$

$$\frac{2H(p) \pm \sqrt{4H^2(p) - 4k(p)}}{2} = H(p) \pm \sqrt{H^2(p) - k(p)}$$

$$\left. \begin{aligned} k_1(p) &= H(p) + \sqrt{H^2(p) - k(p)} \\ k_2(p) &= H(p) - \sqrt{H^2(p) - k(p)} \end{aligned} \right\} \begin{aligned} k_1 &= H + \sqrt{H^2 - k} \\ k_2 &= H - \sqrt{H^2 - k} \end{aligned}$$

Υπολογισμός της κριτικής δύναμης Gauss και της
μέγιστης κριτικής δύναμης

Πρόταση: Έστω $X: U \rightarrow S$ γινόμενο αυτοτελεστικών
με παραμέτρους $(u, v) \in U$ και κανονικής επιφανείας S .
Τότε τα F και G είναι:

$$K_0 X = \frac{Eg - F^2}{EG - F^2}, \quad H_0 X = \frac{Eg - 2FP + Ge}{2(EG - F^2)}$$